

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1227/2011/EU RENDELETE

(2011. október 25.)

a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Fontos biztosítani, hogy a fogyasztók és egyéb piaci szereplők megbízhatnak a villamosenergia- és a gázpiacok integritásában, a nagykereskedelmi energiapiacokon kialakuló árak a kereslet és a kínálat tisztességes és versenyen alapuló egymásra hatását tükrözzék, és hogy a piaci visszaélésekből ne lehessen haszonra szert tenni.
- (2) Az energiapiacok integritása és átláthatósága fokozásának célja a nyílt és tisztességes verseny erősítése a nagykereskedelmi energiapiacokon az energia végső felhasználóinak javára.
- (3) Az Európai Értékpapíri Szabályozók Bizottságának és a Villamosenergia- és Gázipari Szabályozó Hatóságok

Európai Csoportjának tanácsai megerősítették, hogy a jelenlegi szabályozás hatálya nem feltétlenül terjed ki a szükséges mértékben a villamosenergia- és a gázpiacok integritásával összefüggő kérdésekre, és azt az ajánlást is megfogalmazták, hogy érdemes lenne megfontolni egy, az energiaágazatra szabott, megfelelő jogszabályi keret kialakítását, amely megakadályozza a piaci visszaéléseket és figyelembe veszi azokat az ágazatspecifikus körülményeket, amelyekre egyéb irányelvek és rendeletek nem terjednek ki.

- (4) A nagykereskedelmi energiapiacok egyre szorosabban kapcsolódnak egymáshoz az Unión belül. Az egy adott tagállamban elkövetett piaci visszaélés gyakran az államhatárokon túl is hatással van nemcsak a nagykereskedelmi villamosenergia- és földgázárakra, hanem a fogyasztókra és a mikrovállalkozásokra vonatkozó kiskereskedelmi árakra is. Ezért a piacok integritásának biztosítása nem lehet csak az egyes tagállamok feladata. A teljes mértékben működőképes, összekapcsolt és integrált belső energiapiac kialakításához elengedhetetlen a piacok határokon átnyúló, szigorú nyomon követése.
- (5) A nagykereskedelmi energiapiacok árupiacokat és származékos piacokat egyaránt magukban foglalnak – amelyek létfontosságúak az energiapiacok és a pénzügyi piacok számára –, továbbá a két szektorban összefügg egymással az árak alakítása. Ez többek között a szabályozott piacokat, a multilaterális kereskedési rendszereket, valamint a tőzsdén kívül (OTC) közvetlenül vagy közvetítő segítségével végrehajtott ügyleteket és kétoldalú szerződéseket is magában foglalja.
- (6) Az energiapiacok nyomon követése területén eddig tagállamonként és ágazatonként eltérő gyakorlat érvényesült. Ebből az következhet, hogy a piacok általános szerveződésétől és a szabályozási környezettől függően bizonyos kereskedelmi tevékenységek több joghatóság alá is tartozhatnak, és a nyomon követést több különböző – akár különböző tagállamokban található – hatóság gyakorolja. Ennek eredményeképpen előfordulhat, hogy a felelősségi viszonyok nem egyértelműek, és akár az is lehetséges, hogy bizonyos helyzetekben nincs is ilyen nyomon követés.

⁽¹⁾ HL C 132., 2011.5.3., 108. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 14-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. október 10-i határozata.

- (7) Több nagyon fontos energiapiacra jelenleg nem esnek egyértelmű tilalom alá az energiapiac integritását aláásó piaci magatartásformák. A végső felhasználók védelme és az európai polgárok számára elérhető energiaárak biztosítása érdekében elengedhetetlen e magatartásformák betiltása.
- (8) A nagykereskedelmi energiapiacokon egyszerre zajlik árukereskedelem és a természetben vagy pénzben kiegyenlíthető származékos termékekkel való kereskedelem. Ezért fontos, hogy a piaci visszaélésnek minősülő bennfentes kereskedelem és piaci manipuláció fogalom meghatározása a származékos termékek piaca és az áru piac vonatkozásában egymással összeegyeztethető legyen. Elvben e rendeletnek ki kell terjednie valamennyi megkövetelt ügyletre, ugyanakkor figyelembe kell venni a nagykereskedelmi energiapiacok sajátos jellemzőit.
- (9) A végső felhasználók villamosenergia- vagy földgázellátását biztosító lakossági szerződések nincsenek annyira kitéve a piaci manipulációnak, mint a könnyen felvásárolható és továbbértékesíthető nagykereskedelmi szerződések. Mindazonáltal a legnagyobb energiafelhasználók fogyasztási döntései államhatárokon átívelően is befolyásolhatják a nagykereskedelmi energiapiacokon uralkodó árakat. Ezért a nagy fogyasztók ellátási szerződését a nagykereskedelmi energiapiac integritását szem előtt tartva kell megkötni.
- (10) Figyelemmel a „Lépések az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének fokozott piacfelügyeletét biztosító keretrendszer kiterjesztése irányában” című, 2010. december 21-i bizottsági közleményben ismertetett vizsgálati eredményekre, a Bizottságnak idővel jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie az európai szén-dioxid-piac átláthatósága, integritása és felügyelete terén feltárt hiányosságok orvoslása céljából.
- (11) A villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről szóló, 2009. július 13-i 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ és a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről szóló, 2009. július 13-i 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ egyaránt abból indul ki, hogy ahhoz, hogy a piaci szereplők felmérhessék a mindenkorin keresletet és kínálatot, és megérthessék a nagykereskedelmi ár ingadozásának okait, az szükséges, hogy egyenlő mértékben hozzáférjenek a rendszer fizikai állapotára és hatékonyságára vonatkozó információkhoz.
- (12) Egyértelműen meg kell tiltani a bennfentes információk alapján való kereskedést és annak kísérletét, függetlenül attól, hogy az ilyen kereskedést az adott személy saját maga vagy harmadik személy javára végzi-e, illetve kíséri-e meg. A bennfentes információk felhasználása
- magában foglalhatja azt az esetet is, amikor olyan személy folytat kereskedést a nagykereskedelmi energiapiacra, aki tudatában van annak, vagy akitől elvárható, hogy tudatában legyen annak, hogy bennfentes információknak van birtokában. A piaci szereplő saját kereskedési terveire és stratégiáira vonatkozó információk nem minősülnek bennfentes információnak. Az olyan érzékeny információ, amelyet a 714/2009/EK rendelettel vagy a 715/2009/EK rendelettel, valamint az említett rendeletek alapján elfogadott iránymutatásokkal és üzemi és kereskedelmi szabályzatokkal összhangban nyilvánosságra kell hozni, a piaci szereplők nagykereskedelmi energiatermékekre vonatkozó ügyletekre vonatkozó döntésének alapjául szolgálhat, és ezért nyilvánosságra hozataláig bennfentes információnak minősülhet.
- (13) A nagykereskedelmi energiapiacok esetében a piaci manipuláció az árak olyan, személyek által előidézett mesterséges rögzítését jelenti, amelyet a kereslet és kínálat vezérelte piaci erők, többek között a termelési, a tárolási vagy a szállítási kapacitások tényleges rendelkezésre állása, illetőleg a kereslet nem indokolnak. A piaci manipuláció lehetséges formái közé tartozik a hamis megbízások adása és visszavonása; hamis vagy félrevezető információk vagy híresztelések terjesztése az interneten is magában foglaló tömegtájékoztatási vagy bármilyen más eszközön keresztül; árbecsléssel vagy piaci jelentések készítésével foglalkozó vállalkozások szándékos félrevezetése, amely az adott árbecslések vagy piaci jelentések alapján eljáró piaci szereplők félrevezetését eredményezi; és olyan látszat szándékos keltése, hogy a rendelkezésre álló villamosenergia-termelési kapacitás, földgázmenyiség, villamosenergia-átviteli kapacitás vagy földgázszállítási kapacitás eltér attól, ami műszakilag ténylegesen rendelkezésre áll, amennyiben ez az információ befolyásolja vagy valószínűsíthetően befolyásolni fogja a nagykereskedelmi energiatermékek árát. A manipuláció és kihatása érintheti a határokon átnyúló villamosenergia- és gázpiacokat, a pénzpiacokat és az árutőzsdét, ideértve a kibocsátási egységek piacát is.
- (14) Piaci manipulációnak, vagy arra tett kísérletnek minősül például egy egyedül vagy másokkal együttműködésben eljáró személy olyan célú fellépése, hogy egy nagykereskedelmi energiatermék kínálatával vagy keresletével kapcsolatos meghatározó pozíciót megszerezzen, ami az árak közvetlen vagy közvetett befolyásolását eredményezi vagy eredményezheti, illetve más tisztességtelen kereskedelmi viszonyokat teremt; és nagykereskedelmi energiatermékeknek a referenciaárak alapján eljáró piaci szereplők félrevezetését célzó, okozó vagy eredményező bevezetése, vásárlása vagy értékesítése. A bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 1. cikkének (5) bekezdésében meghatározott, a pénzügyi szolgáltatások terén elfogadottakhoz hasonló, az említett irányelv módosításakor esetlegesen kiigazításra kerülő piaci gyakorlatok köre jogszerű módja lehet annak, hogy a piaci szereplők kedvező áron jussanak hozzá a nagykereskedelmi energiatermékekhez.

⁽¹⁾ HL L 211., 2009.8.14., 15. o.

⁽²⁾ HL L 211., 2009.8.14., 36. o.

⁽³⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

- (15) Az újságírói minőségében eljáró újságíró által a nagykereskedelmi energiatermék kapcsán nyilvánosságra hozott információ esetében az információterjesztést az újságírói szakmára és a sajtószabadságra irányadó szabályok figyelembevételével kell megítélni, eltekintve attól az esettől, ha az újságíró az információterjesztésből közvetlenül vagy közvetve előnyre vagy haszonra tesz szert, illetve ha arra a nagykereskedelmi energiatermékkel szembeni kínálat, kereslet vagy ár tekintetében a piac félrevezetése céljából került sor.
- (16) A piaci visszaélés fogalmát hozzá kell igazítani a pénzpiacok fejlődéséhez. A fejleményekre való reagáláshoz szükséges rugalmasság biztosítása érdekében ezért a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a bennfentes információ és a piaci manipuláció fogalmának technikai jellegű, a pénzügyi szolgáltatásokra és az energiára vonatkozó egyéb uniós jogszabállyal való összhang megteremtésére irányuló kiigazítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (17) A nagykereskedelmi energiapiacok esetében a piaci visszaélések eseteinek észlelése és megelőzése szempontjából kulcsfontosságú a piacok hatékony, uniós szintű nyomon követése. A nyomon követés elvégzésére a villamosenergia- és a gázpiacokra való európai léptékű rálátása, valamint az európai villamosenergia- és gázpiacok és -rendszerek működtetésében szerzett tapasztalatai okán a 713/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (az „Ügynökség”) a legalkalmasabb. A nemzeti szabályozó hatóságoknak, amelyek átfogó ismeretekkel rendelkeznek a tagállamuk energiapiacain zajló folyamatokról, a piacok hatékony, nemzeti szintű nyomon követése biztosításában fontos szerepet kell kapniuk. Ezért az Ügynökség és a nemzeti hatóságok közötti szoros együttműködésre és koordinációra van szükség az energiapiacok megfelelő nyomon követésének és átláthatóságának biztosításához. Az Ügynökség által végzett adatgyűjtés nem sértheti a nemzeti hatóságok azon jogát, hogy nemzeti célokra további adatokat gyűjtsenek.
- (18) A piacok hatékony nyomon követése rendszeres és időben történő hozzáférést tesz szükségessé az ügyletekre vonatkozó nyilvántartáshoz, valamint a villamos energia vagy földgáz termelésére, tárolására, fogyasztására vagy átvitelére, illetve szállítására szolgáló létesítmények kapacitására és használatára vonatkozó strukturális adatokhoz. Ezért a nagykereskedelmi energiatermékekkel kereskedő piaci szereplőktől, többek között az átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltetőktől, a szolgáltatóktól, a kereskedőktől, a termelőktől, a brókerektől és a nagybani felhasználóktól meg kell követelni, hogy adják át az említett információkat az Ügynökségnek. Az Ügynökség a maga részéről szoros kapcsolatot építhet ki a nagyobb szervezett kereskedési helyszínekkel.
- (19) Az adatgyűjtésre vonatkozó rendelkezések egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságnak végrehajtási hatásköröket kell kapnia. E hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁾ összhangban kell gyakorolni. Gondoskodni kell arról, hogy a jelentéstételi kötelezettségek köre a lehető legszűkebb legyen, és ne okozzanak szükségtelen költségeket vagy adminisztratív terheket a piaci szereplők számára. Az információk jelentésére vonatkozó, egységes szabályokkal kapcsolatban előzetes költség-haszon elemzést kell végezni, el kell kerülni a többszörös jelentéstételt és a jelentés során figyelembe kell venni a más vonatkozó jogszabályokban meghatározott jelentéstételi rendszereket. A szükséges információkat vagy információrészeket lehetőség szerint más személyektől és egyéb meglévő forrásokból kell beszerezni. Amennyiben a piaci szereplő, a piaci szereplő nevében eljáró harmadik személy, a vételek és eladások bejelentésére szolgáló rendszer, a szervezett piac, a vételi és az eladási ajánlatok egyeztetésére szolgáló rendszer vagy más, hivatásszerűen ügyleteket bonyolító személy a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ vagy a származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó uniós jogszabály értelmében eleget tett a beszámolási kötelezettségnek, jelentéstételi kötelezettségét e rendelet értelmében is teljesítettnek kell tekinteni, de csak akkor, ha a jelentéstétel kiterjed az e rendeletben előírt valamennyi információra.
- (20) Fontos, hogy a Bizottság és az Ügynökség szorosan együttműködjenek e rendelet végrehajtása során, és megfelelően konzultáljanak a villamosenergia- és gázpiaci átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltetők európai hálózataival és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁴⁾ létrehozott Európai Értékpapírpiaci Hatósággal (ESMA), a nemzeti szabályozó hatóságokkal, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi és egyéb hatóságaival, például a versenyhivatalokkal, valamint az érdekeltekkel, úgymint a szervezett kereskedési helyszínekkel (pl. energiátörszék) és a piaci szereplőkkel.

(1) HL L 211., 2009.8.14., 1. o.

(2) HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

(3) HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

(4) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

- (21) A nagykereskedelmi energiapiacok általános átláthatóságának és integritásának fokozása érdekében a nemzeti nyilvántartások alapján ki kell dolgozni a piaci szereplők uniós nyilvántartását. Az említett nyilvántartás létrehozása után egy évvel a Bizottságnak az Ügynökséggel együttműködve, valamint az Ügynökség által a Bizottság részére benyújtott jelentésekkel összhangban, a nemzeti szabályzó hatóságokkal közösen értékelnie kell a piaci szereplők uniós nyilvántartásának működését és hasznosságát. Amennyiben az említett értékelés alapján ez szükségesnek látszik, a Bizottságnak fontolóra kell vennie a nagykereskedelmi energiapiacok általános átláthatóságának és integritásának fokozására, valamint az uniós szintű egyenlő piaci feltételek megteremtésére szolgáló további eszközök bevezetését.
- (22) A nagykereskedelmi energiatermékekkel való kereskedés teljes körű és hatékony nyomon követésének elősegítése érdekében az Ügynökségnek létre kell hoznia azokat a mechanizmusokat, amelyek révén a nagykereskedelmi energiapiacokról hozzá beérkező információkhoz mások, köztük különösen az ESMA, a nemzeti szabályzó hatóságok, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságai, a nemzeti versenyhatóságok és más érintett hatóságok hozzáférhetnek.
- (23) Az Ügynökségnek gondoskodnia kell a hozzá beérkező adatok működési biztonságáról és védelméről, meg kell akadályoznia a nála tárolt információkhoz való jogosulatlan hozzáférést, és eljárásokat kell kialakítania annak érdekében, hogy az általa összegyűjtött adatokhoz hozzáférni jogosult személyek ezeket az adatokat visszaélészerűen ne használhassák fel. Az Ügynökségnek meg kell győződnie arról, hogy az általa tárolt információkhoz hozzáféréssel rendelkező hatóságok ugyanilyen magas szintű biztonságot lesznek képesek garantálni, és azokat megfelelő titoktartási szabályok kötik. Ezért biztosítani kell az adatok feldolgozására és továbbítására használt informatikai rendszerek működésének biztonságát is. Az adatbiztonság legmagasabb fokát biztosítani képes informatikai rendszer létrehozásához szorgalmazni kell, hogy az Ügynökség szorosan működjön együtt az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökséggel (ENISA). E szabályoknak azon egyéb hatóságokra is vonatkozniuk kell, amelyek számára e rendelet hozzáférést biztosít az adatokhoz.
- (24) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelemmel van különösen az Európai Uniónak az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében említett Alapjogi Chartája által elismert elvekre, valamint a tagállamok alkotmányos hagyományaira. A rendelet a Charta 11. cikkében elismert, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának megfelelően alkalmazandó.
- (25) Lehetővé kell tenni, hogy a piaci ismeretek bővítése érdekében az Ügynökség az általa összegyűjtött adatokat – a kereskedelmi vagy biztonsági szempontból érzékeny adatok kivételével – hozzáférhetővé tegye a piac résztvevői és a széles nyilvánosság számára. Ez a fajta átláthatóság jótékony hatással lesz a piacok iránti bizalom megerősödésére, és ösztönzi majd a nagykereskedelmi energiapiacok működésével kapcsolatos ismereteink bővülését. Az Ügynökségnek szabályokat kell kidolgoznia és közreadnia arról, hogy hogyan fogja nyilvánosságra hozni az említett információkat tisztességes és átlátható módon.
- (26) Az e rendeletben foglalt rendelkezések tagállamokban való érvényesülésének biztosítását a nemzeti szabályozó hatóságok hatáskörébe kell utalni. E feladat hatékony ellátásához ezeknek a hatóságoknak rendelkezniük kell a szükséges kivizsgálási hatáskörökkel. Ezeket a hatásköröket a nemzeti joggal összhangban, és adott esetben megfelelő felügyelet mellett kell gyakorolni.
- (27) Az Ügynökségnek biztosítania kell, hogy e rendelet alkalmazása az Unió területén összehangoltan, a 2003/6/EK irányelv alkalmazásával összhangban történjék. Ennek érdekében az Ügynökségnek nem kötelező erejű iránymutatást kell közreadnia az e rendeletben szereplő meghatározások alkalmazása tekintetében. Ezen iránymutatásnak többek között ki kell térnie az elfogadott piaci gyakorlatok meghatározására. Ezen túlmenően, mivel a nagykereskedelmi energiapiacokon elkövetett piaci visszaélések gyakran több tagállamot is érintenek, az Ügynökségnek fontos szerepet kell játszania a kivizsgálások hatékony és következetes végrehajtásának biztosításában. Ehhez az Ügynökségnek képesnek kell lennie arra, hogy az érintett nemzeti szabályozó hatóságok – és adott esetben más hatóságok, többek között a nemzeti versenyhatóságok – képviselőiből álló kivizsgáló csoportok együttműködését kérje és tevékenységét koordinálja.
- (28) Az Ügynökség számára biztosítani kell az ahhoz szükséges megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokat, hogy megfelelően el tudja látni az e rendelet szerinti többletfeladatait. E célból a 713/2009/EK rendelet 23. és 24. cikkében meghatározottak szerint, a költségvetésének kidolgozására, végrehajtására és ellenőrzésére szolgáló eljárás során megfelelően figyelembe kell venni ezeket a feladatköröket. A költségvetési hatóságnak biztosítania kell a lehető legjobb hatékonysági normák érvényesülését.
- (29) A nemzeti szabályozó hatóságoknak, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságainak és adott esetben a nemzeti versenyhatóságoknak együtt kell működniük annak érdekében, hogy az árupiacokat és származékos piacokat egyaránt magukban foglaló nagykereskedelmi energiapiacokon elkövetett piaci visszaélésekkel szembeni fellépés koordinált módon történjék. Az együttműködésnek ki kell terjednie az e rendeletet, a 2003/6/EK irányelvet vagy a versenyjogot valószínűsíthetően sértő, a nagykereskedelmi energiapiacokon tapasztalható vagy tapasztalt cselekményekre vonatkozó kölcsönös információcserére. Emellett az együttműködésnek hozzá kell járulnia a kivizsgálások és bírósági eljárások összehangolásához és következetességéhez.

- (30) Fontos, hogy az e rendelet alapján bizalmas információk birtokába jutó személyekre szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozzék. Az Ügynökségnek, a nemzeti szabályozó hatóságoknak, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságainak és a nemzeti versenyhatóságoknak gondoskodniuk kell a hozzájuk beérkező információk bizalmas kezeléséről, épségének megőrzéséről és védelméről.
- (31) Fontos, hogy az e rendelet megszegéséért kiszabott szankciók arányosak, hatékonyak és visszatartó erejűek legyenek, továbbá tükrözzék az elkövetett jogsértés súlyosságát, a fogyasztóknak okozott kárt, valamint a bennfentes információk felhasználása és a piaci manipuláció nyomán a kereskedésben elérhető nyereség mértékét. A szankciókat a nemzeti jogszabályokkal összhangban kell kiszabni. A villamosenergia- és a földgázpiaci származékos termékekkel, illetőleg magával a villamos energiával és a földgázzal való kereskedés közötti összefüggésekre való tekintettel az e rendelet megszegéséért kiszabott szankcióknak indokolt összhangban lenniük a tagállamok által a 2003/6/EK irányelv végrehajtása keretében alkalmazott szankciókkal. Figyelemmel a pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről szóló, 2010. december 12-i bizottsági közleménnyel kapcsolatos konzultációra, a Bizottságnak javaslatokat kell előterjesztenie a tagállamokban alkalmazott szankciórendszerek minimumelőírásainak meghatározott időn belüli összehangolására. E rendelet nem érinti sem a bizonyítási eljárásokra vonatkozó nemzeti szabályokat, sem a tagállamok szabályozó hatóságainak és bíróságainak azon kötelezettségét, hogy az adott ügy megfelelő tényállásáról meggyőződjenek, feltéve, hogy e szabályok és kötelezettségek az uniós jog általános elveivel összeegyeztethetőek.
- (32) Mivel e rendelet célját, azaz a nagykereskedelmi energiapiacok átláthatóságát és integritását biztosító harmonizált keretszabályozás kialakítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az Unió szintjén jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy, hatály és kapcsolat más uniós jogi aktusokkal

(1) E rendelet – a pénzügyi piacokon alkalmazandó szabályokkal és a nagykereskedelmi energiapiacok megfelelő működésével összhangban – megállapítja az említett nagykereskedelmi energiapiacokat érintő, visszaélést megvalósító magatartásformák tilalmának szabályait, figyelemmel az említett nagykereskedelmi energiapiacok sajátos jellemzőire. E rendelet rendelkezik a nagykereskedelmi energiapiacoknak az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (az „Ügynökség”) által, a nemzeti szabályozó hatóságokkal szoros együttműködésben és a kibocsátáskereskedelmi rendszer és a nagykereskedelmi energiapiacok kölcsönhatásának figyelembevételével történő nyomon követéséről.

(2) E rendelet a nagykereskedelmi energiapiacokon folytatott kereskedelemre alkalmazandó. E rendelet 3. és 5. cikke a pénzügyi eszköznek minősülő és a 2003/6/EK irányelv 9. cikkének hatálya alá tartozó nagykereskedelmi energiatermékekre nem alkalmazandó. E rendelet nem érinti a 2003/6/EK és a 2004/39/EK irányelv rendelkezéseit, valamint az európai versenyjognak az e rendelet hatálya alá tartozó magatartásformákra való alkalmazását.

(3) Az Ügynökség, a nemzeti szabályozó hatóságok, az ESMA, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságai és adott esetben a nemzeti versenyhatóságok kötelesek együttműködni egymással annak érdekében, hogy a vonatkozó szabályok érvényesülésének biztosítását célzó fellépésük minden esetben összehangolt megközelítésmódot kövessen, amikor az egy vagy több, a 2003/6/EK irányelv 9. cikkének hatálya alá tartozó pénzügyi eszközt és egy vagy több, az e rendelet 3., 4. és 5. cikkének hatálya alá tartozó nagykereskedelmi energiaterméket érint.

(4) Az Ügynökség igazgatótanácsa gondoskodik arról, hogy az Ügynökség e rendelettel és a 713/2009/EK rendelettel összhangban elvégezze az e rendeletben ráruházott feladatokat.

(5) Az Ügynökség igazgatója konzultál az Ügynökségen belüli Szabályozók Tanácsával a rendelet végrehajtásának valamennyi vetületéről, és kellően figyelembe veszi annak tanácsát és véleményeit.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „bennfentes információ”: olyan konkrét információ, amelyet nem hoztak nyilvánosságra, és amely közvetlenül vagy közvetve egy vagy több nagykereskedelmi energiatermékkel kapcsolatos, és amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűsíthetően jelentős hatást gyakorolna az említett nagykereskedelmi energiatermékek árára.

E fogalom meghatározás alkalmazásában „információ”:

- a) az az információ, amelyet a 714/2009/EK rendelet és a 715/2009/EK rendelet – beleértve az említett rendeletek alapján elfogadott iránymutatásokat, valamint üzemi és kereskedelmi szabályzatokat is – alapján nyilvánosságra kell hozni;
- b) az az információ, amely a villamos energia vagy földgáz termelésére, tárolására, fogyasztására, átvitelére vagy szállítására szolgáló létesítmények kapacitására és használatára, vagy LNG-létesítmények kapacitására és használatára vonatkozik, beleértve az e létesítmények tervezett vagy nem tervezett rendelkezésre nem állását is;

- c) az az információ, amelyet uniós vagy nemzeti szintű jogszabály vagy intézkedés, piaci szabály, szerződés vagy az adott nagykereskedelmi energiapiacra érvényesülő szokások alapján nyilvánosságra kell hozni, amennyiben ezen információ nyilvánosságra hozatala valószínűsíthetően jelentős hatást gyakorolna a szóban forgó nagykereskedelmi energiatermékek árára; valamint
- d) olyan más információ, amelyet egy ésszerűen eljáró piaci szereplő valószínűsíthetően egyebek mellett figyelembe vesz annak eldöntéséhez, hogy részt kíván-e venni egy nagykereskedelmi energiatermékre vonatkozó ügyletben, illetve hogy arra megbízást kíván-e adni.

Azt az információt kell konkrétan tekinteni, amely létező, vagy ésszerűen feltételezhető módon létrejövő körülményekre, vagy olyan eseményre vonatkozik, amely megtörtént vagy ésszerűen feltételezhető, hogy meg fog történni, és elég konkrét ahhoz, hogy lehetővé tegye következtetések levonását az ilyen körülményeknek vagy eseménynek a nagykereskedelmi energiatermékek árára esetlegesen gyakorolt hatásáról;

2. „piaci manipuláció”:

- a) olyan ügyletben való részvétel vagy olyan vételi vagy eladási megbízás adása nagykereskedelmi energiatermékek vonatkozásában:
- amely ténylegesen vagy valószínűsíthetően hamis vagy félrevezető jelzéseket ad a nagykereskedelmi energiatermékek kínálatáról, keresletéről vagy áráról;
 - amelynek útján egy személy vagy több, egymással együttműködve fellépő személy mesterséges szinten rögzíti vagy kísérel meg rögzíteni egy vagy több nagykereskedelmi energiatermék árát, kivéve abban az esetben, ha az ügyletben részt vevő, illetve a vételi vagy eladási megbízást adó személy bizonyítja, hogy magatartását jogos indokok vezérelték, és az érintett ügylet vagy megbízás megfelel az érintett nagykereskedelmi energiapiacra érvényesülő elfogadott piaci gyakorlatoknak; vagy
 - amelyben fiktív eszközökhöz vagy a megtévesztés, félrevezetés más formájához folyamodnak vagy kísérelnek meg folyamodni, amelynek révén hamis vagy félrevezető tájékoztatást nyújtanak vagy nyújthatnak a nagykereskedelmi energiatermékek kínálata, kereslete vagy ára vonatkozásában;

vagy

- b) olyan információk terjesztése az internetet is magában foglaló tömegtájékoztatási eszköz, vagy bármilyen más eszköz révén, amelyek ténylegesen vagy valószínűsíthetően hamis vagy félrevezető jelzést adnak a nagykereskedelmi energiatermékek kínálata, kereslete vagy ára vonatkozásában, ideértve a híresztelések és a hamis vagy félrevezető hírek terjesztését is, amennyiben az információkat terjesztő személynek tudomása volt vagy tudnia kellett volna az információk hamis vagy félrevezető voltáról.

Az újságírás vagy művészi kifejezés céljából terjesztett információk esetében az információterjesztést a sajtószabadságra, és a médiában gyakorolt szólásszabadságra vonatkozó szabályok figyelembevételével kell megítélni, kivéve abban az esetben, ha:

- az érintett személy a szóban forgó információ terjesztéséből közvetlenül vagy közvetve előnyre vagy haszonra tesz szert; vagy
- az információ nyilvánosságra hozatalára vagy terjesztésére a nagykereskedelmi energiatermékkel illető kínálat, kereslet vagy ár tekintetében a piac félrevezetése szándékával kerül sor;

3. „piaci manipuláció megkísérlése”:

- a) nagykereskedelmi energiatermékre vonatkozó ügyletben való részvétel, vételi vagy eladási megbízás adása vagy más cselekmény azzal a szándékkal, hogy a kérdéses személy:
- hamis vagy félrevezető jelzéseket adjon a nagykereskedelmi energiatermékek kínálatáról, keresletéről vagy áráról;
 - egy vagy több nagykereskedelmi energiatermék árát mesterséges szinten rögzítse, kivéve abban az esetben, ha az ügyletben részt vevő, illetve a vételi vagy eladási megbízást adó személy bizonyítja, hogy magatartását jogos indokok vezérelték, és az érintett ügylet vagy megbízás megfelel az érintett nagykereskedelmi energiapiacra érvényesülő elfogadott piaci gyakorlatoknak; vagy
 - valamely nagykereskedelmi energiatermékkel kapcsolatban fiktív eszközökhöz vagy a megtévesztés, félrevezetés más formájához folyamodjon, mely hamis vagy félrevezető jelzést ad vagy adhat a nagykereskedelmi energiatermékek kínálata, kereslete vagy ára vonatkozásában;

vagy

- b) információk azzal a szándékkal történő terjesztése tömegtájékoztatási eszközökkel, beleértve az internetet is, vagy bármely más módon, hogy a kérdéses személy nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatban hamis vagy félrevezető jelzéseket adjon a nagykereskedelmi energiatermékkel illető kínálat, kereslet vagy ár tekintetében;

4. „nagykereskedelmi energiatermékek”: a következő szerződések és származékos termékek (ügyletek), függetlenül a kereskedelmi ügylet lebonyolításának helyétől és módjától:

- a) a villamosenergia- vagy földgázellátásra vonatkozó szerződések, amennyiben az átadásra az Unión belül kerül sor;

- b) az Unióban termelt, értékesített vagy átadott villamos energiával vagy földgázzal kapcsolatos származékos termékek (ügyletek);
- c) villamos energia vagy földgáz Unión belüli szállítására vonatkozó szerződések;
- d) villamos energia vagy földgáz Unión belüli szállításával kapcsolatos származékos termékek (ügyletek).

Nem nagykereskedelmi termék a végső felhasználók általi felhasználás céljából történő villamosenergia- és földgáz-ellátásra és elosztásra vonatkozó szerződés. Ugyanakkor a villamos energiának vagy földgáznak a végső felhasználók részére történő ellátására és elosztására vonatkozó szerződések, amelyek az 5. pont második bekezdésében meghatározott határértéknél nagyobb fogyasztási kapacitásról rendelkeznek, nagykereskedelmi energiatermékek-ként kezelendők;

- 5. „fogyasztási kapacitás”: a villamos energia vagy földgáz végső felhasználójának fogyasztása e felhasználó termelési kapacitásának teljes kihasználása esetén. Ez magában foglalja a fogyasztó mint önálló gazdasági egység teljes fogyasztását, amennyiben a fogyasztásra az egymással összefüggő nagykereskedelmi árakkal jellemzett piacokon kerül sor.
- E fogalom meghatározás alkalmazásában az önálló gazdasági egység ellenőrzése alatt tevékenykedő, 600 GWh-nál kevesebb éves fogyasztási kapacitással rendelkező külön üzemek fogyasztása nem vehető figyelembe, amennyiben ezek az üzemek összességükben nem gyakorolnak befolyást a nagykereskedelmi energiaárakra abból kifolyólag, hogy földrajzilag különböző érintett piacokon találhatók;
- 6. „nagykereskedelmi energiapiac”: bármely olyan piac az Unión belül, ahol nagykereskedelmi energiatermékekkel kereskednek;
 - 7. „piaci szereplő”: minden olyan személy, beleértve az átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltetőket is, aki egy vagy több nagykereskedelmi energiapiacra ügyleteket köt, például kereskedési megbízást ad;
 - 8. „személy”: minden természetes vagy jogi személy;
 - 9. „hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóság”: a 2003/6/EK irányelv 11. cikkében előírt eljárás szerint kijelölt hatóság;
 - 10. „nemzeti szabályozó hatóság”: a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 35. cikkének (1) bekezdése, vagy a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 39. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt nemzeti szabályozó hatóság;
 - 11. „átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltető”: a 2009/72/EK irányelv 2. cikkének 4. pontja szerinti átvitelrendszer-üzemeltető, valamint a 2009/73/EK irányelv 2. cikkének 4. pontja szerinti szállításrendszer-üzemeltető;

- 12. „anyavállalat”: a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) éves beszámólóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv⁽³⁾ 1. és 2. cikke szerinti anyavállalat;
- 13. „kapcsolt vállalkozás”: leányvállalat, vagy olyan egyéb vállalkozás, amelyben részesedéssel rendelkeznek, illetve olyan vállalkozás, amely a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerint kapcsolatban áll egy másik vállalkozással;
- 14. „földgázelosztás”: a 2009/73/EK irányelv 2. cikkének 5. pontjában szereplő meghatározás szerint;
- 15. „villamosenergia-elosztás”: a 2009/72/EK irányelv 2. cikkének 5. pontjában szereplő meghatározás szerint.

3. cikk

A bennfentes kereskedelem tilalma

- (1) Annak a személynek, aki nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatban bennfentes információ birtokában van, tilos:
 - a) a szóban forgó információt felhasználva saját maga vagy harmadik személy javára közvetlenül vagy közvetve olyan nagykereskedelmi energiaterméket vennie, eladnia, valamint ilyen eladást vagy vételt megkísérelnie, amellyel a szóban forgó információ kapcsolatos;
 - b) a szóban forgó információt másnak átadnia, kivéve abban az esetben, ha a szóban forgó információ átadására az adott személy munkakörének vagy foglalkozásának szokásos gyakorlása, feladatainak szokásos ellátása keretében kerül sor;
 - c) bennfentes információk alapján más személyt olyan nagykereskedelmi energiatermék vételére vagy eladására buzdítania vagy rávennie, amellyel a szóban forgó információ kapcsolatos.
- (2) Az (1) bekezdésben foglalt tilalom a nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatban bennfentes információval rendelkező következő személyeket köti:
 - a) a vállalkozások igazgatási, irányítási, felügyeleti testületének tagjait;
 - b) a vállalkozásban tőkerészesedéssel rendelkező személyeket;
 - c) azokat, akik a szóban forgó információhoz munkakörük, foglalkozásuk gyakorlása vagy feladataik ellátása keretében hozzáférnek;
 - d) azokat, akik a szóban forgó információ birtokába bűncselekmény útján jutottak;
 - e) azokat, akik tudnak vagy tudniuk kellene arról, hogy a szóban forgó információ bennfentes információ.

⁽¹⁾ HL L 211., 2009.8.14., 55. o.

⁽²⁾ HL L 211., 2009.8.14., 94. o.

⁽³⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

(3) Az e cikk (1) bekezdésének a) és c) pontja nem alkalmazandó az átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltetőkre abban az esetben, amikor a 2009/72/EK irányelv 12. cikkének d) és e) pontjában, illetőleg a 2009/73/EK irányelv 13. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjában foglalt kötelezettségüknek eleget téve a rendszer biztonságos és megbízható üzemeltetése érdekében villamos energiát vagy földgázt vesznek.

(4) E cikk nem vonatkozik a következőkre:

- a) azon ügyletekre, amelyek megkötésére nagykereskedelmi energiatermékek eladására vagy vételére vonatkozó, olyan megállapodásból vagy kereskedési megbízásból fakadó, esedékessé vált kötelezettség teljesítése érdekében került sor, amelyet a felek azelőtt kötöttek meg, illetve tettek, hogy az érintett személy a bennfentes információ birtokába jutott volna;
- b) villamosenergia- és földgáztermelők, földgázátoló-üzemeltetők vagy LNG-import létesítmények üzemeltetői által kötött ügyletek, amelyek célja kizárólag a nem tervezett kimaradások miatti azonnali fizikai veszteségek fedezése, amelynek hiányában a piaci szereplő nem lenne képes eleget tenni szerződéses kötelezettségeinek, vagy amennyiben erre az érintett átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltető(k) egyetértésével a rendszer biztonságos és megbízható üzemének biztosítása céljából kerül sor. Ilyen esetben a vonatkozó információt el kell juttatni az Ügynökségnek és az érintett nemzeti szabályozó hatóságnak. Ez a jelentéstételi kötelezettség nem érinti a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettséget;
- c) a nemzeti vészhelyzeti szabályoknak megfelelően eljáró piaci szereplők, ha a nemzeti hatóságok a villamosenergia- vagy földgázellátás biztosítása érdekében közbelépnek, és a piaci tevékenységet a tagállamban vagy annak részeiben felfüggesztik. Ilyenkor a vészhelyzeti tervezésért felelős hatóságnak kell gondoskodnia a közzétételről a 4. cikknek megfelelően.

(5) Abban az esetben, ha nagykereskedelmi energiatermékkel kapcsolatban jogi személy rendelkezik bennfentes információval, az (1) bekezdésben előírt tilalmak azokat a természetes személyeket is kötik, akik részt vesznek a szóban forgó jogi személy javát szolgáló ügyletre vonatkozó döntés meghozatalában.

(6) Az újságírás vagy művészi kifejezés céljából terjesztett információk esetében az információterjesztést a sajtószabadságra, és a médiában gyakorolt szólásszabadságra vonatkozó szabályok figyelembevételével kell megítélni, kivéve abban az esetben, ha:

- a) az érintett személy a szóban forgó információ terjesztéséből közvetlenül vagy közvetve előnyre vagy haszonra tesz szert; vagy
- b) az információ nyilvánosságra hozatalára vagy terjesztésére a nagykereskedelmi energiaterméket illető kínálat, kereslet vagy ár tekintetében a piac félvezetése szándékával kerül sor.

4. cikk

A bennfentes információkra vonatkozó közzétételi kötelezettség

(1) A piaci szereplők kötelesek ténylegesen és kellő időben nyilvánosságra hozni a részben vagy egészben tulajdonukban lévő vagy ellenőrzésük alatt álló, vagy anyavállalatuk, vagy kapcsolt vállalkozásuk tulajdonában lévő vagy ellenőrzése alatt álló, valamint a működési kérdésekben részben vagy egészben a felelősségük, vagy vállalkozásuk felelőssége alá tartozó vállalkozásokkal és létesítményekkel kapcsolatban rendelkezésükre álló bennfentes információkat. Ilyen információ különösen az, amely a villamos energia vagy földgáz termelésére, tárolására, fogyasztására, átvételére vagy szállítására szolgáló létesítmények kapacitására és használatára, vagy LNG-létesítmények kapacitására és használatára vonatkozik, beleértve az e létesítmények tervezett vagy nem tervezett rendelkezésre nem állását is.

(2) Ha azt jogos érdekeinek védelme érdekében szükségesnek tartja, a piaci szereplő saját felelősségére kivételesen elhalaszthatja a bennfentes információ nyilvánosságra hozatalát, amennyiben a halasztással valószínűsíthetően nem vezet félre a nyilvánosságot, képes gondoskodni az információ bizalmas kezeléséről, és az információt felhasználva nem hoz semminemű döntést nagykereskedelmi energiatermékek kereskedelmével kapcsolatban. A piaci szereplő ilyen esetben – figyelemmel a 8. cikk (5) bekezdésére – köteles az érintett információt – a nyilvánosságra hozatal késlekedésének indokolásával együtt – haladéktalanul átadni az Ügynökségnek és az érintett nemzeti szabályozó hatóságnak.

(3) Amikor egy piaci szereplő, vagy egy piaci szereplő nevében vagy megbízásából eljáró harmadik személy a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében munkaköre vagy foglalkozása gyakorlása, illetve feladatai ellátása keretében bennfentes információkat hoz nyilvánosságra valamely nagykereskedelmi energiatermékkel kapcsolatban, e piaci szereplőnek vagy harmadik személynek gondoskodnia kell arról, hogy az információt kimerítő módon, hatékonyan és egyidejűleg a nyilvánosság számára is elérhetővé tegye. Amennyiben a nyilvánosságra hozatal nem szándékos, akkor a piaci szereplőnek gondoskodnia kell arról, hogy az információt a szándékolatlan nyilvánosságra hozatalt követően a lehető leghamarabb, kimerítő módon és hatékonyan a nyilvánosság számára is elérhetővé tegye. E bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha az információ átadása olyan személynek történik, akit titoktartási kötelezettség köt, függetlenül attól, hogy e kötelezettség törvényen, deklarációján, társaságot létesítő okiraton vagy szerződésen alapul-e.

(4) A bennfentes információknak a 714/2009/EK rendelettel vagy a 715/2009/EK rendelettel, illetve az említett rendeletek alapján elfogadott iránymutatásokkal és üzemi és kereskedelmi szabályzatokkal összhangban – akár összesített formában – történő nyilvánosságra hozatala a nyilvánosság egyidejű, kimerítő és hatékony tájékoztatásának tekintendő.

(5) Amennyiben valamely átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltető a 714/2009/EK rendelet vagy a 715/2009/EK rendelet értelmében mentesül bizonyos adatok nyilvánosságra hozatalának kötelezettsége alól, az említett átvitelrendszer-, illetve szállításrendszer-üzemeltető a szóban forgó adatok tekintetében az e cikk (1) bekezdésében említett kötelezettség alól is mentesül.

(6) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti a piaci szereplőknek a 2009/72/EK irányelv, a 2009/73/EK irányelv, a 714/2009/EK rendelet és a 715/2009/EK rendelet alapján – különösen az információk nyilvánosságra hozatalának időpontja és módja vonatkozásában – fennálló kötelezettségeit, ideértve az említett irányelvek és rendeletek alapján elfogadott iránymutatásokban és üzemi és kereskedelmi szabályzatokban megállapított kötelezettségeket is.

(7) Az (1) és a (2) bekezdés nem érinti a piaci szereplők azon jogát, hogy az európai kritikus infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint védelmük javítása szükségességének értékeléséről szóló, 2008. december 8-i 2008/114/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének (d) pontjában említett, a kritikus infrastruktúrák védelmével kapcsolatos érzékeny információk nyilvánosságra hozatalát késleltessék, amennyiben az adott információ az országban minősített információnak minősül.

5. cikk

A piaci manipuláció tilalma

Tilos a nagykereskedelmi energiapiacok vonatkozásában piaci manipulációt folytatni vagy azt megkísérelni.

6. cikk

A bennfentes információ és a piaci manipuláció fogalmának technikai jellegű naprakésszé tétele

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan:

- a) a 2. cikk (1), (2), (3) és (5) bekezdésében szereplő fogalom-meghatározások kiigazítása a pénzügyi szolgáltatásokra és az energiaágazatra vonatkozó többi uniós jogszabállyal való koherencia biztosítása érdekében; és
 - b) az említett fogalom-meghatározások naprakésszé tétele azzal az egyedüli céllal, hogy figyelembe vegyék a nagykereskedelmi energiapiacok jövőbeli fejlődését.
- (2) Az (1) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak figyelembe kell vennie legalább:
- a) a nagykereskedelmi energiapiacok működésének sajátosságait a villamosenergia- és gázpiacok sajátosságaival együtt, és az árupiacok és a származékos piacok kölcsönhatását;
 - b) a villamosenergia- és gázpiacok, valamint az árupiacok és a származékos piacok határon átnyúló manipulációjának lehetőségét;
 - c) a tényleges vagy tervezett termelés, fogyasztás, az átviteli, illetve szállítási kihasználtság vagy tárolási kapacitások kihasználásának lehetséges hatását a nagykereskedelmi energiapiacokon kialakuló árakra; és

d) a 714/2009/EK rendelet és a 715/2009/EK rendelet rendelkezései alapján elfogadott üzemi és kereskedelmi szabályzatokat és keretjelleget iránymutatásokat.

7. cikk

A piacok nyomon követése

(1) Az Ügynökség – a bennfentes információk alapján folytatott kereskedelem és a piaci manipuláció eseteinek észlelése és megelőzése érdekében – folyamatosan nyomon követi a nagykereskedelmi energiatermékek kereskedelmét. Az Ügynökség ennek keretében a 8. cikkben meghatározott feltételekkel gyűjti a nagykereskedelmi energiapiacok elemzéséhez és nyomon követéséhez szükséges adatokat.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok regionális szinten együttműködnek egymással és az Ügynökséggel a nagykereskedelmi energiapiacoknak az (1) bekezdés alapján történő nyomon követésében. Ennek érdekében a nemzeti szabályozó hatóságok számára – a 10. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételekkel – hozzáférést kell biztosítani az Ügynökség által az e cikk (1) bekezdése alapján összegyűjtött, releváns információkhoz. A nemzeti szabályozó hatóságok nemzeti szinten is nyomon követhetik a nagykereskedelmi energiatermékek kereskedelmét.

A tagállamok előírhatják nemzeti versenyhatóságuknak vagy az e hatóságon belül létrehozott, a piacokat nyomon követő szervnek, hogy a nemzeti szabályozó hatósággal együtt végezze a piacok nyomon követését. A piacok nyomon követése során a nemzeti versenyhatóság vagy a piacokat nyomon követő szerv ugyanazokkal a jogokkal és kötelezettségekkel rendelkezik, mint a nemzeti szabályozó hatóság e bekezdés első albekezdése, az e cikk (3) bekezdése második albekezdésének második mondata, a 4. cikk (2) bekezdésének második mondata, a 8. cikk (5) bekezdésének első mondata és a 16. cikk szerint.

(3) Az Ügynökség legalább évente jelentést nyújt be a Bizottságnak az e rendelet alapján végzett tevékenységéről, és azt nyilvánosságra hozza. Ebben a jelentésben az Ügynökség értékeli a különböző kategóriájú kereskedési helyek és kereskedési módok működését és átláthatóságát, és ajánlásokat készíthet a Bizottság számára a piaci szabályokkal, a szabványokkal és az eljárásokkal kapcsolatban, amelyek javíthatják a belső piac integritását és működését. Értékelheti azt is, hogy a szervezett piacokra vonatkozó minimumkövetelmények hozzájárulhatnak-e a piaci átláthatóság fokozásához. A jelentés a 713/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti jelentéssel egységes szerkezetben is benyújtható.

Az Ügynökség a nagykereskedelmi energiapiacok hatékony és eredményes nyomon követéséhez szükségesnek ítélt körben ajánlásokat fogalmazhat meg a Bizottság számára az ügyletekre – ideértve a vételi és az eladási megbízásokat is – vonatkozó nyilvántartásokkal kapcsolatban. Az ajánlások megfogalmazása előtt az Ügynökség köteles egyeztetni az érdekeltekkel, különösen a nemzeti szabályozó hatóságokkal és a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságaival, a nemzeti versenyhatóságokkal és az ESMA-val.

Valamennyi ajánlást az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság, valamint a nyilvánosság rendelkezésére kell bocsátani.

⁽¹⁾ HL L 345., 2008.12.23., 75. o.

8. cikk

Adatgyűjtés

(1) A piaci szereplő vagy a nevében a (4) bekezdés b)–f) pontjában felsorolt személy vagy hatóság átadja az Ügynökségnek a nagykereskedelmi energiapiacokon megvalósuló ügyletekre vonatkozó nyilvántartásokat, ideértve a vételi és az eladási megbízásokra vonatkozó nyilvántartásokat is. A szolgáltatandó információ tartalmazza a vásárolt és eladott nagykereskedelmi energiatermék pontos meghatározását, a megállapított árat és mennyiséget, a teljesítés dátumát és idejét, az ügylet részes feleit és kedvezményezettjeit, valamint minden más releváns információt. Miközben az általános felelősség a piaci szereplőket terheli, az érintett piaci szereplő jelentési kötelezettsége teljesítettnek tekintendő, amint egy, a (4) bekezdés b)–f) pontjában felsorolt személy vagy hatóság az előírt tájékoztatást megadja.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén:

- a) kialakítja a szerződések és származékos termékek (ügyletek) felsorolását, beleértve a vételi vagy eladási megbízásokat is, amelyeket az (1) bekezdésnek és adott esetben a jelentéstételre vonatkozó megfelelő *de minimis* küszöbértékeknek megfelelően jelenteni kell;
- b) egységes szabályokat fogad el azon információk jelentésére vonatkozóan, amelyeket az (1) bekezdés alapján kell szolgáltatni;
- c) meghatározza, hogy mikor és milyen formában kell az információt szolgáltatni.

A végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusoknak figyelembe kell venniük a már meglévő jelentéstételi rendszereket.

(3) A (4) bekezdés a)–d) pontjában meghatározott azon személyeknek, akik a 2004/39/EK irányelv vagy a származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó uniós jogszabály alapján már szolgáltatott ügyletekre vonatkozó információkat, ezen ügyletekre vonatkozóan nincs kettős információszolgáltatási kötelezettségük.

Az e bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok lehetővé tehetik, hogy a szervezett piacok és a vételi és az eladási ajánlatok egyeztetésére vagy bejelentésére szolgáló rendszerek a nagykereskedelmi energiatermékekre vonatkozó ügyletekkel kapcsolatos nyilvántartásaikat átadhassák az Ügynökségnek.

(4) A (1) bekezdésben előírt információszolgáltatás kötelezettje:

- a) a piaci szereplő;
- b) a piaci szereplő nevében eljáró harmadik személy;
- c) a vételek és eladások bejelentésére szolgáló rendszer;
- d) a szervezett piac, a vételi és az eladási ajánlatok egyeztetésére szolgáló rendszer vagy más, hivatásszerűen ügyletet bonyolító személy;

e) a származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó uniós jogszabály értelmében nyilvántartásba vett vagy elismert kereskedési adattár; vagy

f) a hatáskörrel rendelkező hatóság, amennyiben a 2004/39/EK irányelv 25. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján ilyen információt kapott, vagy az ESMA, amennyiben a származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó uniós jogszabály alapján ilyen információt kapott.

(5) A piaci szereplők – a nagykereskedelmi energiapiacokon zajló kereskedelem nyomán követéséhez – kötelesek információkat szolgáltatni az Ügynökségnek és a nemzeti szabályozó hatóságoknak a villamos energia és a földgáz termelésére, tárolására, fogyasztására, átvitelére és szállítására szolgáló létesítmények kapacitásáról és használatáról, illetve az LNG-létesítmények kapacitásáról és használatáról, többek között e létesítmények tervezett vagy nem tervezett rendelkezésre nem állásáról. A piaci résztvevők jelentéstételi kötelezettségét, amennyiben lehetséges, minimalizálni kell a szükséges információk vagy információrészek meglévő forrásokból történő beszerzése révén.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján:

- a) megállapítja az egységes jelentéstételi szabályokat azon adatok vonatkozásában, amelyeket az (5) bekezdésnek és adott esetben a jelentéstételre vonatkozó megfelelő *de minimis* küszöbértékeknek megfelelően jelenteni kell;
- b) meghatározza az információszolgáltatás határidőit és formátumát.

A végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusoknak figyelembe kell venniük a 714/2009/EK rendelet és a 715/2009/EK rendelet szerinti, már meglévő jelentéstételi kötelezettségeket.

9. cikk

A piaci szereplők nyilvántartásba vétele

(1) Az Ügynökségnek a 8. cikk (1) bekezdése alapján jelentendő ügyleteket bonyolító piaci szereplőket nyilvántartásba kell venni azon tagállam szabályozó hatóságánál, amelyben letelepedtek vagy lakóhellyel rendelkeznek, vagy amennyiben nem az Unióban letelepedettek vagy nem rendelkeznek ott lakóhellyel, azon tagállamban, ahol tevékenységet végeznek.

Egy piaci szereplőt csak egy nemzeti szabályozó hatóságnál kell nyilvántartásba venni. A tagállamok nem követelhetik meg az ismételt nyilvántartásba vételt egy más tagállamban már nyilvántartásba vett piaci szereplőtől.

A piaci szereplők nyilvántartásba vétele nem sérti a vonatkozó kereskedelmi és egyensúlyozási szabályok teljesítésére vonatkozó kötelezettségeket.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok legkésőbb három hónappal azt követően, hogy a Bizottság elfogadta a 8. cikk (2) bekezdésében szereplő végrehajtási jogi aktust, létrehozzák a piaci szereplők nemzeti nyilvántartását, és azt naprakészen tartják. A nyilvántartásban minden piaci szereplő egy egyedi azonosítóval szerepel, és az elegendő információt tartalmaz ahhoz, hogy azonosítani lehessen a piaci szereplőt, beleértve a héaszámára vonatkozó adatokat, letelepedési helyét, a működésével és üzleti tevékenységével kapcsolatos döntésekért felelős személyeket, valamint a piaci szereplő kereskedelmi tevékenységének végső ellenőrzőjét vagy kedvezményezettjét is.

(3) A nemzeti szabályozó hatóságok a nemzeti nyilvántartásokban szereplő adatokat az Ügynökség által meghatározott formátumban továbbítják az Ügynökségnek. Az Ügynökség, együttműködve az említett hatóságokkal, 2012. június 29-ig meghatározza és közzéteszi e formátumot. A nemzeti szabályozó hatóságok által szolgáltatott adatok alapján az Ügynökség létrehozza a piaci szereplők európai nyilvántartását. A nemzeti szabályozó hatóságok és más érintett hatóságok hozzáférnek az európai nyilvántartáshoz. A 17. cikk alapján az Ügynökség dönthet az európai nyilvántartás vagy kivonatainak nyilvánosságra hozataláról, amennyiben az adott piaci szereplőkről nem kerülnek nyilvánosságra érzékeny üzleti adatok.

(4) Az e cikk (1) bekezdésében hivatkozott piaci szereplők az Ügynökségnek a 8. cikk (1) bekezdése alapján jelentendő ügyletek megkezdése előtt átadják nyilvántartásba-vételi adatlapjukat a nemzeti szabályozó hatóságnak.

(5) Az (1) bekezdésben hivatkozott piaci szereplők azonnal közlik a nemzeti szabályozó hatósággal valamennyi, a nyilvántartási adatlapjukon szereplő információkban történő változást.

10. cikk

Információmegosztás az Ügynökség és más hatóságok között

(1) Az Ügynökség kialakítja azokat a mechanizmusokat, amelyek lehetővé teszik a 7. cikk (1) bekezdése és a 8. cikk alapján hozzá beérkező információk megosztását a nemzeti szabályozó hatóságokkal, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságaival, a nemzeti versenyhatóságokkal, az ESMA-val és más érintett hatóságokkal. E mechanizmusok kialakítása előtt az Ügynökség konzultál e hatóságokkal.

(2) Az Ügynökség az e cikk (1) bekezdése alapján kialakított mechanizmusokhoz csak azoknak a hatóságoknak ad hozzáférést, amelyek úgy alakították ki rendszereiket, hogy az Ügynökség képes legyen megfelelni a 12. cikk (1) bekezdésében előírt követelményeknek.

(3) A származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó uniós jogszabály értelmében nyilvántartásba vett vagy elismert kereskedési adattárak az Ügynökség rendelkezésére bocsátják a nagykereskedelmi energiatermékekre és a kibocsátási ügyletekkel

kapcsolatos származékos termékekre (ügyletekre) vonatkozóan általuk összegyűjtött releváns információkat.

Az ESMA átadja az Ügynökségnek azokat a jelentéseket, amelyeket a nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatos ügyletekről a 2004/39/EK irányelv 25. cikkének (3) bekezdése és a származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó uniós jogszabály alapján kap. A nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatos ügyletekről a 2004/39/EK irányelv 25. cikke (3) bekezdésének megfelelően jelentést kapó hatáskörrel rendelkező hatóságok továbbítják e jelentéseket az Ügynökségnek.

Az Ügynökség és a kibocsátási egységek és az azokhoz kapcsolódó származékos termékek (ügyletek) kereskedelmét felügyelő hatóságok együttműködnek egymással és megfelelő mechanizmusokat alakítanak ki annak érdekében, hogy az Ügynökség hozzáférjen a kibocsátási egységekre és az azokhoz kapcsolódó származékos termékekre vonatkozó ügyletek nyilvántartásához, amennyiben e hatóságok gyűjtenek róluk adatokat.

11. cikk

Adatvédelem

E rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok feldolgozására vonatkozó, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti kötelezettségeit, sem pedig az Ügynökségnek a személyes adatok feldolgozására vonatkozó, a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ szerinti kötelezettségeit.

12. cikk

Működési megbízhatóság

(1) Az Ügynökség gondoskodik a 4. cikk (2) bekezdése, valamint a 8. és 10. cikk alapján hozzá beérkező információk bizalmas kezeléséről, épségének megőrzéséről és védelméről. Az Ügynökség minden szükséges lépést megtesz a rendszerében tárolt információk visszaélészerű felhasználásának és az azokhoz való engedély nélküli hozzáférés megelőzésére.

A nemzeti szabályozó hatóságok, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságai, a nemzeti versenyhatóságok, az ESMA és más érintett hatóságok biztosítják a 4. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (2) bekezdése, a 8. cikk (5) bekezdése vagy a 10. cikk alapján hozzájuk beérkező információk bizalmasságát, integritását és védelmét, továbbá lépéseket tesznek az ezen információkkal való visszaélések megelőzésére.

Az Ügynökség azonosítja a működési kockázat forrásait, és a működési kockázatot megfelelő rendszerek, ellenőrzések és eljárások kidolgozása útján minimalizálja.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

(2) A 17. cikk értelmében az Ügynökség dönthet úgy, hogy az általa birtokolt információkat részlegesen hozzáférhetővé teszi a nyilvánosság számára, amennyiben gondoskodik arról, hogy ne kerülhessenek nyilvánosságra és ne legyenek módosíthatók olyan információk, amelyek konkrét piaci szereplőkre, konkrét ügyletekre vagy adott kereskedési helyszínekre vonatkoznak, és üzleti szempontból érzékenyek.

Az Ügynökség üzleti szempontból nem érzékeny adatbázisát tudományos célra rendelkezésre bocsátja, eleget téve a titoktartási követelményeknek.

Az információkat a nagykereskedelmi energiapiacok átláthatóságának javítása érdekében nyilvánosságra kell hozni vagy elérhetővé kell tenni, feltéve, hogy az nem okozhatja az említett energiapiacokon a verseny torzulását.

Az Ügynökség tisztességes módon, az általa megállapított és nyilvánosságra hozott átlátható szabályok alapján közöl információkat.

13. cikk

A piaci visszaélés tilalmának alkalmazása

(1) A nemzeti szabályozó hatóságok biztosítják a 3. és 5. cikkben foglalt tilalmak, valamint a 4. cikkben foglalt kötelezettség alkalmazását.

Minden egyes tagállam 2013. június 29-ig biztosítja, hogy a nemzeti szabályozó hatósága rendelkezzen az említett feladatai elvégzéséhez szükséges vizsgálati és végrehajtási hatáskörökkel. Ezeket a hatásköröket az arányosság elvének szem előtt tartásával kell gyakorolni.

A szóban forgó hatáskörök gyakorolhatók:

- közvetlenül;
- más hatóságokkal együttműködésben; vagy
- a hatáskörrel rendelkező igazságügyi szervekhez benyújtott kérelem útján.

Adott esetben a nemzeti szabályozó hatóságok a 8. cikk (4) bekezdésének d) pontja szerinti, a szervezett piaccal, a vételi és az eladási ajánlatok egyeztetésére szolgáló rendszerrel vagy más, hivatásszerűen ügyleteket bonyolító személlyel együttműködve gyakorolhatják vizsgálati hatáskörüket.

(2) Az (1) bekezdésben előírt vizsgálati és végrehajtási hatáskörök a vizsgálat céljára korlátozódnak. E hatásköröket a nemzeti jogszabályoknak megfelelően kell gyakorolni, és azok az alábbiakra jogosítanak fel:

- betekinteni minden releváns iratba, és arról másolatot kapni;
- bármely érintett személytől tájékoztatást kérni, ideértve az érintett megbízások közvetítésének és az érintett ügyletek bonyolításának egyes szakaszaiban részt vevő személyeket

és e személyek munkahelyi elöljáróit is, továbbá ezen személyek vagy elöljárók szükség szerint idézését és meghallgatását;

- helyszíni vizsgálatokat végrehajtani;
- bekérni a meglévő rögzített telefonbeszélgetéseket és a meglévő adatforgalmi nyilvántartásokat;
- felszólítani az e rendeletbe vagy annak alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokba vagy végrehajtási jogi aktusokba ütköző magatartásformák megszüntetésére;
- bíróságtól vagyon befagyasztását vagy lefoglalását kérni;
- indítványozni egy bíróságnál vagy bármely hatáskörrel rendelkező hatóságnál a szakmai tevékenység gyakorlásától való ideiglenes eltiltást.

14. cikk

Jogorvoslat

A tagállamok gondoskodnak olyan megfelelő nemzeti szintű mechanizmusok létrehozásáról, amelyek alapján a szabályozó hatóság határozata által érintett fél a felektől és valamennyi kormánytól független testülethez fordulhat jogorvoslatért.

15. cikk

A hivatásszerűen ügyleteket bonyolító személyek kötelezettségei

Ha egy hivatásszerűen nagykereskedelmi energiatermékekre vonatkozó ügyleteket bonyolító személy olyan ügyletet észlel, amelyről ésszerűen feltehető, hogy sérti a 3. és 5. cikkben foglaltakat, akkor köteles haladéktalanul értesíteni a nemzeti szabályozó hatóságot.

A hivatásszerűen nagykereskedelmi energiatermékekre vonatkozó ügyleteket bonyolító személyek kötelesek olyan eredményes intézkedéseket és eljárásokat kialakítani és fenntartani, amelyek azonosítják a 3. és 5. cikk megsértésének eseteit.

16. cikk

Uniós és nemzeti szintű együttműködés

(1) Az Ügynökség igyekszik gondoskodni arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok az e rendeletben előírt feladataikat koordinált és következetes módon hajtsák végre.

Az Ügynökség adott esetben nem kötelező erejű iránymutatásokat ad közre a 2. cikkben szereplő meghatározások alkalmazása tekintetében.

A nemzeti szabályozó hatóságok e rendeletben előírt feladataik ellátása céljából az Ügynökséggel és egymással regionális szinten is együttműködnek.

A nemzeti szabályozó hatóságok, a hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságok és a tagállamok nemzeti versenyhatóságai megfelelő együttműködési formákat alakíthatnak ki a vizsgálat és a végrehajtás eredményességének és hatékonyságának biztosítása, valamint egy összehangolt és következetes megközelítés kialakítása érdekében a vizsgálat, a bírósági eljárások, valamint a rendelet és a vonatkozó pénzügyi és versenyjog érvényesítése terén.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok a lehető legkonkrétabb formában haladéktalanul tájékoztatják az Ügynökséget minden olyan esetben, amikor annak alapos gyanúját észlelik, hogy – akár saját tagállamukban, akár más tagállamban – bárki olyan cselekményt hajt vagy hajtott végre, amely sérti e rendelet rendelkezéseit.

Az a nemzeti szabályozó hatóság vagy kijelölt hatóság, amely annak gyanúját észleli, hogy egy másik tagállamban olyan cselekményeket hajtanak végre, amelyek az ő tagállamában hatással vannak a nagykereskedelmi energiapiacokra vagy a nagykereskedelmi energiatermékek árára, felkérheti az Ügynökséget az e cikk (4) bekezdése szerinti lépések alkalmazására, és/vagy amennyiben a cselekmények hatással vannak a 2003/6/EK irányelv 9. cikkének hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökre, az e cikk (3) bekezdése szerinti fellépésre.

(3) A nagykereskedelmi energiapiacokon megvalósuló piaci visszaélésekkel szembeni összehangolt és következetes fellépés biztosítása érdekében:

- a) a nemzeti szabályozó hatóságok tájékoztatják tagállamuk hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságát és az Ügynökséget minden olyan esetben, amikor annak alapos gyanúját észlelik, hogy egy nagykereskedelmi energiapiacra bárki olyan cselekményeket hajt vagy hajtott végre, amelyek a 2003/6/EK irányelv értelmében piaci visszaélésnek minősülnek, és az említett irányelv 9. cikkének hatálya alá tartozó pénzügyi eszközöket érintenek; ennek érdekében a nemzeti szabályozó hatóságok megfelelő együttműködési formákat alakíthatnak ki az adott tagállam hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságával;
- b) az Ügynökség tájékoztatja az ESMA-t és a hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságot minden olyan esetben, amikor annak alapos gyanúját észleli, hogy egy nagykereskedelmi energiapiacra bárki olyan cselekményeket hajt vagy hajtott végre, amelyek a 2003/6/EK irányelv értelmében piaci visszaélésnek minősülnek, és az említett irányelv 9. cikkének hatálya alá tartozó pénzügyi eszközöket érintenek;
- c) a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságai tájékoztatják az ESMA-t és az Ügynökséget minden olyan esetben, amikor annak alapos gyanúját észlelik, hogy egy másik tagállam nagykereskedelmi energiapiacain bárki olyan cselekményeket hajt vagy hajtott végre, amelyek a 3. és 5. cikkben foglalt rendelkezésekbe ütköznek;

d) a nemzeti szabályozó hatóságok tájékoztatják tagállamuk nemzeti versenyhatóságát, a Bizottságot és az Ügynökséget, amennyiben annak alapos gyanúját észlelik, hogy egy nagykereskedelmi energiapiacra bárki olyan cselekményeket hajt vagy hajtott végre, amelyek sértik a versenyjogot.

(4) Azokban az esetekben, amikor az Ügynökség többek között eredeti értékelés vagy elemzés alapján e rendelet megsértésének gyanúját észleli, az (1) bekezdésben előírt feladatainak ellátása érdekében jogosult:

- a) egy vagy több nemzeti szabályozó hatóságot felkérni a vélt jogsértéssel kapcsolatos bármely információ átadására;
- b) egy vagy több nemzeti szabályozó hatóságot felkérni a vélt jogsértés kivizsgálásának megkezdésére és jogsértés esetén az annak orvoslásához szükséges intézkedések megtételére. A jogsértés orvoslása érdekében tett megfelelő lépésekről az érintett nemzeti szabályozó hatóság dönt;
- c) amennyiben úgy ítéli meg, hogy a vélt jogsértésnek határon átvelő hatásai vannak vagy voltak, az érintett nemzeti szabályozó hatóságok képviselőinek részvételével kivizsgáló csoportot létrehozni és koordinálni annak megvizsgálására, hogy e rendeletet megsértették-e, és ha igen, melyik tagállamban. Az Ügynökség szükség esetén egy vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságát vagy más érintett hatóságát is felkérheti arra, hogy a kivizsgáló csoportba képviselőt delegáljon.

(5) Az a nemzeti szabályozó hatóság, amely a (4) bekezdés a) pontja alapján információk átadására vagy a (4) bekezdés b) pontja alapján vélt jogsértés kivizsgálásának megkezdésére vonatkozóan kap megkeresést, a megkeresés teljesítéséhez szükséges intézkedéseket köteles azonnal megtenni. Ha az említett nemzeti szabályozó hatóság a kért információkat nem képes azonnal átadni, ennek okairól haladéktalanul értesíti az Ügynökséget.

Az első albekezdéstől eltérve, a nemzeti szabályozó hatóság visszautasíthatja egy megkeresés teljesítését, ha

- a) ha annak teljesítése károsan befolyásolhatja a megkeresett tagállam szuverenitását vagy biztonságát;
- b) az adott cselekmények és személyek tekintetében már kezdeményeztek bírósági eljárást a megkeresett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainál; vagy
- c) a megkeresett tagállamban már jogerős bírósági határozatot hoztak az ugyanezen cselekményeket elkövető személyek ellen.

Ilyen esetben a nemzeti szabályozó hatóság ennek megfelelően értesíti az Ügynökséget, és számára a lehető legrészletesebb tájékoztatást nyújtja az eljárásra vagy a határozatra vonatkozóan.

A nemzeti szabályozó hatóságok részt vesznek a (4) bekezdés c) pontja alapján összehívott kivizsgáló csoport munkájában, és ahhoz minden szükséges segítséget megadnak. A kivizsgáló csoport munkáját az Ügynökség koordinálja.

(6) E rendeletből fakadó feladatainak ellátásával összefüggésben az Ügynökségre a 713/2009/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdésének utolsó mondatában foglalt rendelkezést nem kell alkalmazni.

17. cikk

Szakmai titoktartás

(1) Az e rendelet alapján átvett, kicserélt és továbbított bizalmas információkkal kapcsolatos szakmai titoktartás szabályait a (2), a (3) és a (4) bekezdés állapítja meg.

(2) A szakmai titoktartás kötelezettjei:

- a) az Ügynökség jelenlegi és korábbi dolgozói;
- b) az Ügynökség utasításai szerint eljáró könyvvizsgálók és szakértők;
- c) a nemzeti szabályozó hatóságok vagy más, hatáskörrel rendelkező hatóságok jelenlegi és korábbi dolgozói;
- d) a nemzeti szabályozó hatóságok vagy más, hatáskörrel rendelkező hatóságok utasításai szerint eljáró könyvvizsgálók és szakértők, amennyiben e rendelet rendelkezései alapján bizalmas információkat kapnak.

(3) A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek, valamint e rendelet más rendelkezései és a vonatkozó más uniós jogi aktusok sérelme nélkül a (2) bekezdésben meghatározott személyek a feladataik ellátása keretében kapott bizalmas információkat más személynek vagy hatóságnak kizárólag összefoglaló vagy összesített adatok formájában és kizárólag oly módon adhatják át, hogy abból konkrét piaci szereplőre vagy kereskedési helyre következtetni ne lehessen.

(4) A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül az Ügynökség, a nemzeti szabályozó hatóságok, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságai, az ESMA, más szervek és személyek, amennyiben e rendelet rendelkezései alapján bizalmas információ birtokába jutnak, ezt a bizalmas információt csak kötelezettségeik teljesítése és feladataik ellátása keretében használhatják fel. A más hatóságok, szervek vagy személyek ezt a bizalmas információt felhasználhatják arra a célra, amelyre azt megkapták, továbbá felhasználhatják az említett feladataikkal kifejezetten összefüggő, közigazgatási hatóság vagy bíróság előtt folyó eljárásokban. Az a hatóság, amelynek az információ átadása történik, az információt más célokra is felhasználhatja, feltéve, hogy az Ügynökség, a nemzeti szabályozó hatóságok, a tagállamok hatáskörrel rendelkező pénzügyi hatóságai, az ESMA, valamely információt közlő szerv vagy személy ehhez hozzájárul.

(5) E cikk nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy a nemzeti jognak megfelelően bizalmas információkat

cseréljenek ki vagy továbbítsanak, feltéve, ha azokat nem e rendelet alapján, egy másik tagállam hatóságától vagy az Ügynökségtől kapták.

18. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértéséért alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megteszik az összes szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítására. A szankcióknak arányosnak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, továbbá tükrözniük kell az elkövetett jogsértés jellegét, időtartamát és súlyosságát, a fogyasztóknak okozott kárt, valamint a bennfentes információk felhasználása és a piaci manipuláció alapján történő kereskedés potenciális hasznát.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket legkésőbb 2013. június 29-ig bejelentik a Bizottságnak, és haladéktalanul értesítik a Bizottságot minden későbbi módosításukról.

A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok nyilvánosságra hozhassák az e rendelet megsértéséért kiszabott intézkedéseket és szankciókat, amennyiben a nyilvánosságra hozatal nem okoz aránytalan kárt az érintett feleknek.

19. cikk

Nemzetközi kapcsolatok

Amennyiben e rendelet céljainak eléréséhez szükséges, a tagállamok és az Európai Unió intézményei – és különösen az Európai Külügyi Szolgálat – hatásköreinek sérelme nélkül, a szabályozási keret harmonizálásának előmozdítása érdekében az Ügynökség kapcsolatokat létesíthet és igazgatási megállapodásokat köthet felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok közigazgatási szerveivel, különösen azon országok esetében, amelyek hatással vannak az Unió nagykereskedelmi energiapiacára. E megállapodások nem hoznak létre jogi kötelezettséget az Unió és tagállamai számára, és nem gátolják a tagállamokat és hatáskörrel rendelkező hatóságait abban, hogy kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössenek a felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok közigazgatási szerveivel.

20. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 6. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól, 2011. december 28-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 6. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

21. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

22. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 8. cikk (1) bekezdése, (3) bekezdésének első albekezdése, valamint (4) és (5) bekezdése hat hónappal azt az időpontot követően alkalmazandó, hogy a Bizottság az említett cikk (2) és (6) bekezdésének megfelelően elfogadja a vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. október 25-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
M. DOWGIELEWICZ

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

A Bizottság úgy véli, hogy az ügyletekkel kapcsolatos, a 8. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti jelentéstételhez és a 8. cikk (6) bekezdésének a) pontja szerinti információszolgáltatáshoz kapcsolódó küszöbértékeket nem lehet végrehajtási aktusokon keresztül szabályozni.

Szükség esetén a Bizottság jogalkotási javaslatot fog előterjeszteni az ilyen küszöbértékek megállapítására.

A TANÁCS NYILATKOZATA

Az EUMSZ 291. cikkével összhangban az uniós jogalkotó a 8. cikkben előírt intézkedésekkel összefüggésben végrehajtási hatásköröket ruházott a Bizottságra. Ez a 8. cikk (2) bekezdésének a) pontjával és a 8. cikk (6) bekezdésének a) pontjával kapcsolatos nyilatkozata ellenére jogilag kötelezi a Bizottságot.